

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 86 0 П 014357 17 Рев
Бања Лука, 26.10.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља В.н. С., ..., кога заступа пуномоћник И.А., адвокат из М., ..., против тужене Републике Српске, коју заступа заступник по закону Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника у Добоју, ради утврђења, вриједност спора 50.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Добоју број 86 0 П 014357 16 Гж од 08.09.2016. године, на сједници одржаној дана 26.10.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Модричи број 86 0 П 014357 14 П 2 од 19.02.2016. године одбијен је захтјев тужитеља да се утврди да је власник и посједник некретнина и то:

- к.ч. бр. 7, О. зв. Ч. површине 14256 м² уписана у з.к. ул. бр. 41, к.о. Д.С., по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр. 1564, уписана у Пл. бр.573, к.о. Ч., површине од 14256 м²,

- к.ч. бр.15, приступни П. зв. Ф. уз млин, површине 14694 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.120, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 14694 м²,

- к.ч. бр.22, приступни П., зв. Ф., површине 13624 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.115, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 13624 м²,

- к.ч. бр.26, П., зв. иза фабрике, површине 2452 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.707, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 2452 м²,

- к.ч. бр.28, њива, површине 14401 м², двориште, кућа и зграда површине 1237 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.118, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 14401 м², и 1237 м²,

- к.ч. бр.48, шума зв. Б., површине 124994 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.703, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 124994 м²,

- к.ч. бр.59/1, П., Иза фабрике, површине 4689 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.712, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 4689 м²,

- к.ч. бр.72/1, њива, зв. Ц.П., површине 253585 м², и шума зв.Ц.П., површине 851 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.708, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 253585 м², и 851 м²,

- к.ч. бр.80, О., зв. П., површине 107710 м², к.ч. бр.177/1, башча, зв.П., површине 5147 м², к.ч. бр.178, О., зв. П., површине 5125 м², к.ч. бр.117/3, О., зв. О. површине 5127 м², к.ч. бр.177/2, О. зв. О. површине 5143 м², к.ч. бр.177/3, О. зв. О., површине 5139 м², к.ч. бр.177/4, О. зв. О. површине 5135 м², к.ч. бр.116/2, П. зв. П. површине 2677 м², к.ч. бр.151/14, П. зв. П. површине 13220 м², к.ч. бр.122/1, 122/4, 122/5, 122/6, 122/7 и 122/8, њива зв. Т..., укупне површине 463927 м², уписане у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.371, уписане у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 463927 м²,

- к.ч. бр.47/5, ливада, зв. Б., површине 35112 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.709, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 35112 м²,

- к.ч. бр.153, П., зв. П., површине 2294 м², и к.ч. бр.191, П. зв.П. површине 2280 м², уписане у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.123, уписане у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 5647 м²,

- к.ч. бр.154/1, њива, зв. Иза ..., површине 543155 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.112/1, уписана у Пл. бр.1, к.о. Б.П., површине од 543155 м²,

- к.ч. бр.188, њива, зв. Ф. уз млин, површине 174172 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.119, уписана у Пл. бр.1, к.о. Б.П., површине од 174172 м²,

- к.ч. бр.6/37, П., зв. П., површине 1505 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.1665/2, уписана у Пл. бр.63, к.о. Ч., површине од 1505 м²,

- к.ч. бр.6/64, П., зв. П., површине 3103 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.1956, уписана у Пл. бр.61, к.о. Ч., површине од 3103 м²,

- к.ч. бр.6/88, П., зв. П., површине 6644 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.1958, уписана у Пл. бр.61, к.о. Ч., површине од 6644 м²,

- к.ч. бр.59/2, шума, зв. Ц.П., површине 17736 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.706, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 17736 м²,

- к.ч. бр.200/34, двориште, кућа и зграда, површине 235 м², и двориште површине 15579 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.711, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 235 м² и 15579 м²,

- к.ч. бр.200/35, њива, зв. До сломе, површине 61595 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.710, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 61595 м²,

- к.ч. бр.200/36, њива, зв. Ф., површине 13572 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.116, уписана у Пл. бр.1, к.о. Б.П., површине од 13572 м²,

- к.ч. бр.200/37, њива, зв. Ф., површине 2200 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.117, уписана у Пл. бр.1, к.о. Б.П., површине од 2200 м²,

- к.ч. бр.200/38, кућа и зграда, површине 380 м², и двориште зв. За..., површине 1494 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.121, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 380 м², и 1494 м²,

- к.ч. бр.200/39, мајдан зв. За..., површине 5380 м², и њива зв. За..., површине 139932 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.122, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 5380 м² и 139932 м²,

- к.ч. бр.205/3, О., зв. О., површине 13593 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.112/1, уписана у Пл. бр.1, к.о. Б.П., површине од 13593 м²,

- к.ч. бр.78, шума, зв. Б., површине 1820 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.705, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 1820 м²,

- к.ч. бр.154/2, О., зв. Иза ..., површине 1234 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.112/2, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 1234 м²,

- к.ч. бр.154/3, О., зв. Иза ..., површине 1156 м², уписана у з.к. ул. бр.41, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.112/3, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 1156 м²,

- к.ч. бр.126, О., зв. М., површине 102620 м², уписана у з.к. ул. бр.42, к.о. Д.С. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.731, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 102620 м²,

- к.ч. бр.119/1, О. зв. П. површине 5127 м², к.ч. бр.81, О. зв. П. површине 5132 м², и к.ч. бр.114/2, О. зв. О., површине 5290 м², уписане у з.к. ул. бр.43, к.о. Д.С., по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.731, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., укупне површине од 15549 м²,

- к.ч. бр.485/1, О., зв. С.п., површине 10000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.810, уписана у Пл. бр.215, к.о. Г., површине од 10000 м²,

- к.ч. бр.557/1, О., зв. Х., површине 57520 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.122, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 57520 м²,

- к.ч. бр.485/2, О., зв. О., површине 8000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.811/1 и 811/2, уписана у Пл. бр.335, и к.ч. бр.811/3, уписана у Пл. бр.346, к.о. Г., укупне површине од 8000 м²,

- к.ч. бр.485/3, О., зв. О., површине 10000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.812, уписана у Пл. бр.334, к.о. Г., површине од 10000 м²,

- к.ч. бр.485/4, О., зв. О., површине 12000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.814/4, уписана у Пл. бр.335, к.о. Г., површине од 12000 м²,

- к.ч. бр.485/5, О., зв. О., површине 11800 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.814/3, уписана у Пл. бр.283, к.о. Г., површине од 11800 м²,

- к.ч. бр.485/6, О., зв. О., површине 8000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.814/1, уписана у Пл. бр.283, к.о. Г., и к.ч. бр.761/2, уписана у Пл. бр. 82, к.о. Г., површине од 8000 м²,

- к.ч. бр.485/8, О., зв. О., површине 5040 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.761/1, уписана у Пл. бр.82, к.о. Г., површине од 5040 м²,

- к.ч. бр.485/9, О., зв. О., површине 3300 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара к.ч. бр.760/2, уписана у Пл. бр.78, к.о. Г., површине од 3300 м²,

- к.ч. бр.556/16, њива, зв. К., површине 9845 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.134, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 9845 м²,

- к.ч. бр.556/25, П., зв. П., површине 2048 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.2309, уписана у Пл. бр.42, к.о. Б.П., површине од 2048 м²,

- к.ч. бр.556/31, О., зв. О., површине 5034 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.145/1, уписана у Пл. бр.6, к.о. Б.П., површине од 5034 м²,

- к.ч. бр.556/40, О., зв. О., површине 2000 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.146, уписана у Пл. бр.6, к.о. Б.П., површине од 2000 м²,

- к.ч. бр.557/2, О., зв. О., површине 11570 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.122, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 11570 м², и

- к.ч. бр.557/3, О., зв. О., површине 1722 м², уписана у з.к. ул. бр.14, к.о. Г.Л. по старом премјеру, а што по новом премјеру одговара дијелу к.ч. бр.122, уписана у Пл. бр.4, к.о. Б.П., површине од 1722 м², све према налазу вјештака геодетске струке Р.Б. од 11.08.2015. године, који налаз би чинио саставни дио пресуде, као и да тужена обавезе да трпи да се тужитељ у катастарском операту Републичке управе за ... Б.Л., Подручна јединица М., упише на наведеним некретнинама као посједник у Посједовним листовима бр.1, 4 и 6, к.о. Б.П., Пл. бр. 573 и 63, к.о. Ч., Пл. бр.78, 82, 215, 283, 334, 335 и 346 к.о. Ч., са дијелом посједа од 1/1, као и захтјев за накнаду трошкова парничног поступка. Тужитељ је обавезан да туженој, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 3.300,00 КМ.

Другостпеном пресудом Окружног суда у Добоју број 86 0 П 014357 16 Гж од 08.09.2016. године жалба тужитеља је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Одбијени су захтјеви тужитеља и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ због повреде одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев тужитеља усвоји или да се иста укине и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на ревизију тужена предлаже да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља да се утврди да је власник и посједник некретнина уписаних у зк.ул. бр. 14 к.о. СП Г.Л., те некретнина уписаних у зк.ул.бр. 41, 42 и 43 к.о. СП Д.С., ближе означених у изреци првостепене пресуде, те да је тужена обавезе да то призна и да трпи да се тужитељ на тим некретнинама упише као посједник у катастарском операту са дијелом посједа 1/1.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, по проведеном доказном поступку, првостепени суд је утврдио: да су предметне некретнине до 1948. године биле у власништву В. Н., а да су од 1948. године уписане као Опште народна имовина ФНРЈ под управом Државног пољопривредног добра у М.; да је такво стање било све до 12.01.2011. године када је на основу пресуде првостепеног суда из предметне парнице број: 86 0 П 014357 10 П од

17.11.2010. године (по тужби тужитеља у односу на првобитно туженог АД УПД „П.М.“ М.) у власничком листу „Б“ умјесто Опште народна имовина извршен упис у корист В.н.; да је против поменуте пресуде број: 86 0 П 014357 10 П од 17.11.2010. године, РС поднијела приједлог за понављање поступка, који је усвојен и означена пресуда је укинута рјешењем Окружног суда у Добоју број: 86 0 П 014357 13 Гвл од 27.09.2013. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење; да је у поновном поступку тужитељ уредио тужбу и као тужену означио РС; да је у поновном поступку утврђено да је на темељу наведене пресуде која је укинута као власник на предметним некретнинама у земљишној књизи, у зк.ул.бр. 14 к.о. Г.Л., зк.ул.бр. 42 к.о. Д.С., у зк.бр. 41 к.о. Д.С., зк.ул.бр. 43 к.о. Д.С. и даље уписан тужитељ; да се у Пл.бр. 4 к.о. Б.П., Пл.бр. 1 к.о. Б.П., Пл. бр. 76 к.о. Д.Л., Пл.бр. 9/11 к.о. Д.Л. као посједник на једном дијелу некретнина води РС, а на другом дијелу некретнина воде концесионари; да су предметне некретнине идентификоване налазом вјештака вјештака Р.Б.

На темељу тих чињеница, имајући у виду да је тужитељ у земљишној књизи уписан као власник предметних некретнина на темељу пресуде суда која је укинута, а да није уписан као посједник тих некретнина нити их држи у посједу, првостепени суд је закључио да нису испуњени услови прописани одредбом члана 126. Закона о стварним правима („Службени гласник Републике Српске“, бр. 124/08) за пружање правне заштите тужитељу. Стога је првостепеном пресудом истакнути захтјев тужитеља у цјелости одбио.

Одлучујући о жалби тужитеља, другостепени суд је у свему прихватио чињенична утврђења првостепеног суда као и правни закључак да тужитељ није доказао да је власник предметних некретнина и да га тужена неосновано узнемирава, те да му не припада право на заштиту прописану одредбом члана 126. ЗСП. Поред тога, утврђујући да су предметне некретнине уписане као њива, О., шума, некатегорисани П. и да као такве представљају пољопривредно и шумско земљиште, које је према Закону о пољопривредном земљишту („Службени гласник Републике Српске“ број: 93/06, 86/07, 14/10 и 5/12) пољопривредно земљиште и према Закону о шумама („Службени гласник Републике Српске“ број: 75/08 и 60/13), у својини Републике Српске, те да је управљање и газдовање шумама и шумским земљиштем дјелатност од општег интереса, а како тужитељ (као ранији власник од кога су некретнине конфисковане) није доказао да су му предметне некретнине враћене на основу посебног закона, другостепени суд је закључио да је првостепена пресуда правилна. Сагласно томе, другостепени суд је изјављену жалбу одбио и првостепену пресуду потврдио.

Нижестепеним одлукама захтјев тужитеља је правилно одбијен.

Према утврђењу нижестепених судова, које између странака током поступка пред првостепеним судом није било ни спорно, тужитељ је до 1948. године био уписан као власник предметних некретнина, када су исте од тужитеља одузете и уписане као Опште народна имовина ФНРЈ под управом Државног пољопривредног добра у М., у складу са одредбама Закона о аграрној реформи и колонизацији („Службени лист ДФЈ“ број 64/45) и Закона о аграрној реформи и колонизацији у Народној Републици Босни и Херцеговини („Службени лист НРБиХ“ број 2/46 до 41/67). Након тога, па све до 2000. године, ове некретнине су биле у посједу Пољопривредног добра „П.М.“ М. (који је предметно земљиште обрађивао), а од 2000. године су једним дијелом у посједу тужене, а у другом дијелу су дате на искориштавање концесионарима. Наведено произлази из исказа свједока Д.Г. (на чији исказ се тужитељ позива у ревизионим наводима), свједока М.М. (оба свједока су била запослена у Пољопривредном добру), као и из навода пуномоћника

тужитеља у завршној ријечи пред првостепеним судом. Стога се не могу прихватити ревизиони наводи да је поменути упис права својине из 1948. године као Опште народне имовине ФНРЈ без правног основа.

Тужитељ је, на темељу пресуде суда из предметне парнице број: 86 0 П 014357 10 П од 17.11.2010. године, поново уписан као власник предметних некретнина, али је та пресуда суда укинута, чиме је отпао правни основ за упис права својине у корист тужитеља. Стога, чињеница да је тужитељ у земљишној књизи уписан као власник спорних некретнина, с обзиром на већ речено, те код тога да није доказао да му је раније право својине (прије 1948. године) враћено по другом правном основу, је у прилог закључку да се ради о „голом“ праву својине и да је стварни власник ових некретнина тужена.

Стога нема мјеста ни ревизионим наводима да нижестепени судови нису правилно оцјенили изведене доказе, јер чињенице које су релевантне за одлуку о истакнутом тужбеном захтјеву, између странка нису ни спорне.

Надаље, према чињеничном утврђењу нижестепених судова спорно земљиште је било у несметаном посједу Пољопривредног добра „П.М.“ М., који је то земљиште обрађивао све до 2000. године односно дуже од 20 година. Након тога, исто је дјелимично у непосредном посједу тужене, а дјелимично у посредном посједу (додјељено концесионарима). Спорне некретнине се, према томе, користе као друштвено власништво од 1948. године. Тужитељи се томе нису противили и нису покретали никакве судске ни друге поступке у сврху поврата предметног земљишта (тужитељи се у наводима тужбе нису позивали на евентуалне друге поступке), што значи да су се апсолутно пасивно држали у погледу остварења евентуалног права власништва на спорним некретнинама кроз дужи временски период (од 1945. до 02.06. 2010. године када су устали тужбом којом је покренут овај спор). Са друге стране, спорне некретнине су обрађиване као друштвено власништво конституисано прописима о аграрној реформи и колонизацији, што посјед тужене, као корисника друштвене имовине, чини савјесним.

Како је, дакле, тужена савјесни посједник спорних некретнина као друштвеног власништва, и није их прибавила силом, преваром или злоупотребном повјерења, те како се исте несметано користе као друштвено власништво у периоду дужем од 20 година, то су испуњени и услови из одредбе члана 28. Закона о основним својинско-правним односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 6/80 и 36/90, те „Службени гласник Републике Српске“, бр. 38/93 – у даљем тексту: ЗОСПО), за стицање права власништва одржајем. Овдје треба рећи да се, сходно одредби члана 29. ЗОСПО, на ствари у друштвеној својини право власништва не може стећи одржајем, али није искључена обрнута могућност, да се одржајем на некој ствари у приватној, грађанској својини стекне право власништва у друштвеној својини.

Поред тога, с обзиром да је предметно земљиште од стране Пољопривредног добра „П.М.“ М. обрађивано од 1945. па до 2000. године, исто је прешло у друштвену својину и на основу одредбе члана 47. Закона о измјенама и допунама Основног закона о искориштавању пољопривредног земљишта („Службени лист СФРЈ“, бр. 12/67), према којој земљиште на којем постоји право својине, ако га власник није обрађивао, нити за то земљиште плаћао обавезе према друштвеној заједници 10 или више година до дана ступања на снагу тог закона, него је за то вријеме земљиште користила, без уговора са власником, радна организација или друштвено политичка заједница, прелази у друштвену

својину ако власник тог земљишта за то вријеме није поднио тужбу за признање свог права својине на то земљиште или тужбу за накнаду за кориштење тог земљишта. Из садржине ове одредбе произлази да она има ретроактивно дејство у односу на престанак кориштења земљишта и неиспуњавања обавеза према друштвеној заједници од стране власника у трајању од 10 година. Тим прије некориштење земљишта и неиспуњавање обавеза према друштвеној заједници, послије ступања на снагу овога закона, има исто дејство на губитак права својине, па рокови започети раније континуирано теку и послије ступања на снагу овог закона, а прекидају се подношењем тужбе суду. Како је тужитељ први П. тужбу поднио тек 02.06.2010. године (тужитељ се није позивао на друге поступке осим предметне парнице, нити је наводио да је плаћао обавезе за спорно земљиште), то произлази да су се испунили и законски услови из одредбе члана 47. Закона о измјенама и допунама Основног закона о искориштавању пољопривредног земљишта за прелазак спорних некретнина у друштвену својину.

Према томе, побијана пресуда је правилна и законита, па се не могу прихватити ни ревизиони наводи да је иста супротна Европској конвенцији за заштиту људских права.

Стога је изјављена ревизија одбијена, примјеном одредбе члана 248. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13).

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић